

Hát-irat. Miképpen reformálódtanak és kik némely ecclákban, anno 1639-en. (Ez későbbi rájegyzés.)

Eredetije az udvarhelymegyei ref. egyházmegye levéltárában. XXXVIII. Csomag 2.

Másolta M.-Vásárhelytt, 1882-ben, február 14—15-én:

Koncz József

LVI.

Az ev. ref. vallásra térített szombatosok reversalisa 1639-ből.

Mi ez ide alább megirt személyek, adjuk mindeneknek tudtára, valakik ez mi levelünket látják, olvassák, hogy noha mi ennekelőtte való időkbén mind az országnak közönséges régi és új végzése ellen az Judaismust profitealtuk s abban contumaciter inhaerealtunk, melyet az mi mostani kegyelmes urunk az tekintetes és méltóságos Rákoczi György urunk ó Nagysága isten kegyelmességéből Erdély országának Fejedelme, Magyarország részeinek ura és székelyek Iszpanja ect. az országnak végezése szerint megakarván fejedelmi tisztinek és vigyázásának felelni az elmúlt 1638. esztendőben 24-ik napján szentgyörgyhavának Fejérvarra promulgáltatott országgyűlésében, proponáltatván az országnak s újabb articulust irván az ország, az országnak deliberatioja szerént ad primum diem julii Deési városában, abban az tévelygésben valókat evocaltatta volt, a hová minékünk és azon modon evocaltattunk és comparealnunk kellett volna, az holott miis minden kétségnélkül azon sententiázásban és büntetésben estünk volna, mint az több ezen tévelygésben levők, mindazonáltal mi eltitkolván magunkban ebbeli tévelygésünket. azután ismét azont kezdettük volt profitealni; némelyek pedig az unitária religion levők közé vontuk volt magunkat. Mivel azért mi noha nem evocaltattunk, sem nem comparealtunk volt Désen, mindazáltal mivel az országnak articulusa szerént elmulatván azokat az napokat, kikben szabadakaratumkban lött volna akármelyik religiora állottunk volna, Fejeinken is lévén az sententia az országnak articulusa és az Dési deliberatio szerént is mindazokon tudni illik, kik a Judaismust profitealtuk. Vévén azért mi eszünkben. hogy ha az mi kegyelmes urunk és Fejedelmünk kegyelmességéhez nem fogunk folyamodni, nekünk is igen roszul leszen dolgunk, melyet hogy eltávoztathassunk, meggyőzetvén lelkünk ismeretiben is, szabadakaratumk szerént senki is nem kényszerítvén, állottunk az igaz üdvezüllendő helvetica vallásra, kinek nagyobb bizonyására mi meg is keresztelkedünk, kik annakelőtte meg nem keresztelkettünk volt is. És esküszünk a teljes szentháromság egy bizony örök istenre, ki atya, fiu, szentlélek, hogy mi ez kereszttyén vallásban és ennek oltalmazásában, terjesztésében, megtartásában állhatatosan minden szín és képmutatás nél-

kül örökön-öröké megmaradunk, élünk, abból soha ki nem állunk, vetemedünk, azt el nem változtatjuk, sőt mind gyermekeinket, feleségünket is erre convertalni mentől hamarább és ebben nevelni ügyekezünk teljes erőnk és tehetségünk szerint. Predicatorokat és penig ezen valláson levőket tartunk, mestereket is aszerint. Más religion levőt köztünk nem tartunk, szenvedünk, be sem vesszük, kit ha mi meg nem állanánk s akármi szín és praetextus alatt ez vallást elhadnánk, szintén azon és olyan sententia álljon s legyen fejünkön s minden névvel nevezendő javainkon, feleségünken, gyermekeinken, az minémü azokon lött és pronunciatatott, az kik evocáltatván Désen convincáltattak és minden névvel nevezendő javainkat, akármi legyenek azok mind magunk, feleségeink, gyermekeink elveszeszük és amittaljuk, azokat azkorbeli Fejedelem mindjárást elfoglaltathassa és annak adhassa, valakinek akarja. És soha többé gratia sem magunknak, feleségeinknek, gyermekeinknek, semmi névvel nevezendő javainknak ne adassék, hamis hitűek, tisztességet vesztettek, áruló nevet viselők legyünk in perpetuum kötvén arra is magunkat, hogy ezután is az mi kegyelmes urunk mitőlünk valaminemü erős, nagyobb hűtlevelet kívánva is arról, hogy mi az megismert igaz helvetica vallásban végig megmaradunk az felül megirt punctumok szerint, olyant adunk vagy Káptalan, vagy Mester előtt kívánja ő nagysága. Ha ki peniglen bennünket ez keresztyén vallásra való térésünkért diffamalna, ennek ismétlen való megváltozására kiszttetne vagy titkon, vagy nyilván, ezt is, vagy ezen keresztyén hiten levő akkori püspöknek, vagy bizonyos hiteles ember által ő nagyságának is értésére adjuk. Mindezeknek megállására, tartására, beteljesítésére minket meg is az mindenható bizony örök isten ki az mennyet, földet teremtette és Ábrahámnak, Izsáknak, Jákobnak istenének nevezetik, ugy segéllyen és ugy adja lelkünk üdvességét. Datum etc.

Ezen formulae eredetije az udvarhelymegyei ref. egyházmegye levéltárában van.

Kivül későbbi irással rájegyezve:

A Dési országgyűlésre hivatlatott, de ott meg nem jelent Unitaria ecclesia és Juduisans tagokhoz tartozóknak az ellen való mondasok.

Másolta M.-Vásárhelytt, 1882. febr. 13-án

Koncz József.

LVII.

A szenterzsébeti, kissolymosi, böződi és böződujfalvi szombatosok utódai megintése a ref. vallásra visszatérés iránt 1662. maj. 6.

Illustrissime ac celsissime princeps Dne. Dne. nobis naturaliter clementissime post servitorum nostrorum humillimam semper obla-